

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการจำหน่ายบัตรเข้าชมการแสดง การแสดงดนตรี และกิจกรรมบันเทิงอื่นได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ส่งผลให้เกิดการกีดกันซื้อขายบัตรโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระบบอัตโนมัติ หรือวิธีการทางเทคโนโลยีเพื่อหลีกเลี่ยงหรือแทรกแซงระบบการจำหน่ายบัตร อันทำให้บุคคลทั่วไปไม่สามารถเข้าถึงการซื้อบัตรได้อย่างเป็นธรรม และมีการนำบัตรดังกล่าวไปขายต่อในราคาที่สูงเกินสมควรเพื่อแสวงหากำไร ส่งผลให้ผู้บริโภคได้รับความเดือดร้อน กระทบต่อความเชื่อมั่นในระบบการจำหน่ายบัตรและเอื้อต่อการกระทำความผิดในลักษณะหลอกลวงหรือฉ้อโกงผ่านช่องทางออนไลน์ แม้การซื้อขายบัตรเข้าชมงานจะอยู่ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่กฎหมายดังกล่าวมุ่งคุ้มครองสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญาเป็นสำคัญและยังไม่มีมาตรการเฉพาะเพื่อคุ้มครองความเป็นธรรมในการเข้าถึงการจำหน่ายบัตร การป้องกันการใช้เทคโนโลยีหรือวิธีการที่ทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบ ตลอดจนการกำกับดูแลการขายต่อบัตรเข้าชมงานอย่างเหมาะสม สมควรกำหนดมาตรการเฉพาะเพื่อวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจำหน่ายบัตรและการขายต่อบัตรเข้าชมงาน กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของระบบจำหน่ายบัตร มาตรการป้องกันการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระบบอัตโนมัติ หรือเทคโนโลยีอื่นในการกีดกันซื้อขายบัตร การยืนยันตัวตนของผู้ถือบัตร การกำหนดหน้าที่ผู้จัดงาน และผู้จำหน่ายบัตร รวมทั้งกำหนดโทษที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและสร้างความเป็นธรรมและความน่าเชื่อถือของระบบการจำหน่ายบัตร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บ้านเที่ยง

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการก้าวน้ำขึ้นและขายต่อบัตรเข้าชมงาน ในลักษณะที่เอาเปรียบผู้บริโภค ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

และกิจกรรมบันเทิง พ.ศ.”

ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"บัตรเข้าชมงาน" หมายความว่า บัตร คูปอง รหัส หรือหลักฐานอื่นใดไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แสดงสิทธิในการเข้าชมหรือเข้าร่วมการแสดง กิจกรรมบันเทิง หรืองานอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

"ราคาหน้าบัตร" หมายความว่า ราคาจำหน่ายบัตรเข้าชมงานตามที่ผู้จัดงานหรือผู้จำหน่ายบัตรกำหนด และประกาศอย่างเป็นทางการในการจำหน่ายครั้งแรก โดยไม่รวมค่าธรรมเนียมการให้บริการที่ผู้จัดงานหรือผู้จำหน่ายบัตรเรียกเก็บโดยชอบด้วยกฎหมาย

"การขายต่อ" หมายความว่า การโอน จำหน่าย หรือเสนอขายบัตรเข้าชมงานที่ได้มาแล้วให้แก่บุคคลอื่น ไม่ว่าด้วยวิธีการใด โดยได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทน

"การกว้านซื้อ" หมายความว่า การซื้อบัตรเข้าชมงานเป็นจำนวนมาก หรือการซื้อซ้ำหลายครั้ง โดยมีเจตนาไปขายต่อเพื่อแสวงหากำไรในทางการค้า ไม่ว่าจะกระทำด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือระบบอัตโนมัติ

"บอตหรือโปรแกรมอัตโนมัติ" หมายความว่า ซอฟต์แวร์ สคริปต์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือระบบอัตโนมัติอื่นใดที่พัฒนาหรือใช้เพื่อจำลอง เร่ง หรือดำเนินการกระบวนการจอง สำรอง หรือซื้อบัตรเข้าชมงานแทนหรือร่วมกับมนุษย์ หรือเพื่อหลีกเลี่ยง แทรกแซง หรือทำให้มาตรการรักษาความปลอดภัยหรือข้อจำกัดของระบบการจำหน่ายบัตรไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ อันมีผลทำให้ผู้ใช้ได้รับความได้เปรียบบุคคลทั่วไปที่ดำเนินการด้วยตนเองตามวิธีการปกติ

"บัตรระบุชื่อผู้ถือ" หมายความว่า บัตรเข้าชมงานที่ผู้จัดงานกำหนดให้ระบุชื่อหรือข้อมูลแสดงตนของผู้ถือบัตรไว้บนบัตรหรือในระบบ

"แพลตฟอร์มการขายต่อ" หมายความว่า ระบบหรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการขายต่อบัตรเข้าชมงานซึ่งได้รับการรับรองจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้จัดงาน" หมายความว่า บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้จัดหรือรับผิดชอบในการจัดงานที่มีการจำหน่ายบัตรเข้าชมงาน ไม่ว่าจะดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน

"ผู้จำหน่ายบัตร" หมายความว่า ผู้จัดงานหรือบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้จัดงานให้จำหน่ายบัตรเข้าชมงาน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าภายใน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การกว้านซื้อและการขายต่อบัตรเข้าชมงาน

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขายต่อบัตรเข้าชมงานในราคาที่สูงกว่าราคาหน้าบัตรรวมกับส่วนเพิ่มในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของราคาหน้าบัตร

การขายต่อผ่านแพลตฟอร์มการขายต่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดกว้านซื้อบัตรเข้าชมงานโดยมีเจตนานำไปขายต่อเพื่อแสวงหากำไร ไม่ว่าจะกระทำในนามของตนเองหรือบุคคลอื่น

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา ชักชวน ประกาศ หรือเผยแพร่ข้อความเพื่อขายต่อบัตรเข้าชมงานในราคาที่สูงกว่ามาตรา ๕ ไม่ว่าจะกระทำโดยวิธีการใดหรือผ่านสื่อใด รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์หรือแพลตฟอร์มซื้อขายทางอิเล็กทรอนิกส์

หมวด ๒

การป้องกันการใช้บอตหรือโปรแกรมอัตโนมัติ

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้บอตหรือโปรแกรมอัตโนมัติเพื่อจอง สำรอง หรือซื้อบัตรเข้าชมงาน ไม่ว่าจะกระทำเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต พัฒนา จำหน่าย ให้เช่า ให้บริการ หรือเผยแพร่บอตหรือโปรแกรมอัตโนมัติ โดยรู้หรือควรรู้ว่าจะมีการนำไปใช้เพื่อจอง สำรอง หรือซื้อบัตรเข้าชมงาน อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘

มาตรา ๑๐ ผู้จำหน่ายบัตรต้องจัดให้มีมาตรการทางเทคนิค เพื่อป้องกัน ตรวจสอบ และยับยั้งการใช้บอตหรือโปรแกรมอัตโนมัติในระบบจำหน่ายบัตรของตน และในกรณีที่ตรวจพบการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘ ให้ผู้จำหน่ายบัตรรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด

การจัดให้มีมาตรการทางเทคนิค และการรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๓

การระบุชื่อผู้ถือ และการยืนยันตัวตนผู้ถือบัตร

มาตรา ๑๑ ผู้จัดงานอาจกำหนดให้บัตรเข้าชมงานเป็นบัตรระบุชื่อผู้ถือได้ โดยต้องแจ้ง
เงื่อนไขดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนก่อนเปิดจำหน่ายบัตร

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้จัดงานกำหนดให้บัตรเข้าชมงานเป็นบัตรระบุชื่อผู้ถือตามมาตรา ๑๑ ผู้
จัดงานอาจกำหนดให้ผู้ถือบัตรแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง ใบอนุญาตขับขี่ หรือเอกสารหรือ
หลักฐานอื่นที่ทางราชการออกให้ รวมทั้งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการยืนยันตัวตนที่หน่วยงานของรัฐรับรอง เพื่อ
ยืนยันตัวตน โดยชื่อหรือข้อมูลแสดงตนต้องตรงกับที่ปรากฏบนบัตรเข้าชมงานหรือ
ในระบบ ก่อนหรือในวันเข้าชมงาน

ในกรณีที่ผู้ถือบัตรไม่สามารถแสดงหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ผู้จัดงานอาจปฏิเสธการเข้าชมงานได้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้จัดงานกำหนดให้บัตรเข้าชมงานเป็นบัตรระบุชื่อผู้ถือ
ผู้จัดงานอาจกำหนดให้ผู้ถือบัตรซึ่งไม่ประสงค์หรือไม่สามารถใช้สิทธิเข้าชมงาน แจ้งคืนบัตรแก่ผู้จำหน่ายบัตร
ภายในระยะเวลาที่ผู้จัดงานกำหนด เพื่อนำบัตรดังกล่าวกลับเข้าสู่ระบบการจำหน่ายเพื่อจำหน่ายอีกครั้ง หรือ
จำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มการขายต่อ

มาตรา ๑๔ การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถือบัตร เพื่อการยืนยัน
ตัวตนตามหมวดนี้ ให้ผู้จัดงานปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

หมวด ๔
แพลตฟอร์มการขายต่อบัตรเข้าชมงาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้ถือบัตรเข้าชมงานไม่ประสงค์หรือไม่สามารถใช้สิทธิเข้าชมงานได้ ให้ขายต่อบัตรดังกล่าวได้เฉพาะผ่านแพลตฟอร์มการขายต่อที่ได้รับการรับรองตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ แพลตฟอร์มการขายต่อต้องจัดให้มีระบบอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (๑) ระบบควบคุมราคาขายต่อมิให้เกินอัตราที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๕
- (๒) ระบบยืนยันตัวตนของผู้ซื้อและผู้ขาย
- (๓) ระบบโอนสิทธิในบัตรที่สามารถตรวจสอบการโอนสิทธิและยกเลิกบัตรเดิมได้ทันทีเมื่อการโอนสิทธิแล้วเสร็จ เพื่อป้องกันการใช้บัตรซ้ำหรือการขายบัตรซ้ำ
- (๔) ระบบรับเรื่องร้องเรียนและการขอคืนเงินในกรณีที่ผู้ซื้อไม่สามารถใช้สิทธิเข้าชมงานได้อันเนื่องมาจากการขายต่อบัตร

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะจัดให้มีแพลตฟอร์มการขายต่อบัตรเข้าชมงานเป็นทางการค้าหรือธุรกิจ ต้องยื่นขอการรับรองต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕
คณะกรรมการกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง” ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค หรือด้านธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าภายในเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายการกำกับกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิงต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) ออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) พิจารณาให้การรับรองแพลตฟอร์มการขายต่อ

(๔) พิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ติดตาม ประเมินผล และเสนอแนะแนวทางการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าเท่าของส่วนต่างระหว่างราคาขายต่อกับราคารับหน้าบัตรรวมส่วนเพิ่มตามมาตรา ๕ ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้จำหน่ายบัตรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๒๘ ผู้ใดจัดให้มีแพลตฟอร์มการขายต่อโดยมิได้รับการรับรองตามมาตรา ๑๗ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการ หรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๓๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิด ที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่า คดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกำกับ การซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็น ประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทน

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรรมการค้ำภายในเป็นกรรมการ
และเลขานุการ

มาตรา ๓๒ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ บรรดาบัตรเข้าขมงานที่ได้จำหน่ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ มิให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง
พ.ศ.

นายนิกร บุญกุลเจริญ กับคณะผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง พ.ศ. เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามมาตรา ๑๓๓ (๓) ของรัฐธรรมนูญ โดยได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันการจำหน่ายบัตรเข้าชมการแสดง คอนเสิร์ต และกิจกรรมบันเทิงอื่นได้รับความนิยมน้อยลงมาก ส่งผลให้เกิดการกีดกันผู้บริโภคโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระบบอัตโนมัติ หรือวิธีการทางเทคโนโลยีเพื่อหลีกเลี่ยงหรือแทรกแซงระบบการจำหน่ายบัตร อันทำให้บุคคลทั่วไปไม่สามารถเข้าถึงการซื้อบัตรได้อย่างเป็นธรรม และมีการนำบัตรดังกล่าวไปขายต่อในราคาที่สูงเกินสมควรเพื่อแสวงหากำไร ส่งผลให้ผู้บริโภคได้รับความเดือดร้อน กระทั่งต่อความเชื่อมั่นในระบบการจำหน่ายบัตรและเอื้อต่อการกระทำความผิดในลักษณะหลอกลวงหรือฉ้อโกงผ่านช่องทางออนไลน์ แม้การซื้อขายบัตรเข้าชมงานจะอยู่ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่กฎหมายดังกล่าวมุ่งคุ้มครองสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญาเป็นสำคัญและยังไม่มีมาตรการเฉพาะเพื่อคุ้มครองความเป็นธรรมในการเข้าถึงการจำหน่ายบัตร การป้องกันการใช้เทคโนโลยีหรือวิธีการที่ทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบ ตลอดจนการกำกับดูแลการขายต่อบัตรเข้าชมงานอย่างเหมาะสม สมควรกำหนดมาตรการเฉพาะเพื่อวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจำหน่ายบัตรและการขายต่อบัตรเข้าชมงาน กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของระบบจำหน่ายบัตร มาตรการป้องกันการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระบบอัตโนมัติ หรือเทคโนโลยีอื่นในการกีดกันผู้บริโภค การยืนยันตัวตนของผู้ถือบัตร การกำหนดหน้าที่ผู้จัดงาน และผู้จำหน่ายบัตร รวมทั้งกำหนดโทษที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและสร้างความเป็นธรรม และความน่าเชื่อถือของระบบการจำหน่ายบัตร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นกำหนดมาตรการกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิงโดยมิชอบ โดยมีจำนวน ๓๓ มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบทนิยาม “บัตรเข้าชมงาน” “ราคาหน้าบัตร” “การขายต่อ” “การกีดกันซื้อ” “บอตหรือโปรแกรมอัตโนมัติ” “บัตรระบุชื่อผู้ถือ” “แพลตฟอร์มการขายต่อ” “ผู้จัดงาน” “ผู้จำหน่ายบัตร” “คณะกรรมการ” “อธิบดี” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี” (ร่างมาตรา ๓)

(๒) หมวด ๑ การกว้านซื้อและการขายต่อบัตรเข้าชมงาน กำหนดมาตรการควบคุมการกว้านซื้อ และการขายต่อบัตรเข้าชมงาน โดยกำหนดเพดานราคาขายต่อ กำหนดห้ามการกว้านซื้อบัตรเพื่อแสวงหากำไรจากการขายต่อ และห้ามการโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความเพื่อขายต่อบัตรในลักษณะที่ฝ่าฝืนกฎหมาย (ร่างมาตรา ๕ ถึงร่างมาตรา ๗)

(๓) หมวด ๒ การป้องกันการใช้ออตหรือโปรแกรมอัตโนมัติ กำหนดมาตรการป้องกันการใช้ออตหรือโปรแกรมอัตโนมัติในการจอง สำรอง หรือซื้อบัตรเข้าชมงาน โดยห้ามการใช้ออตหรือโปรแกรมอัตโนมัติ ห้ามการผลิต พัฒนา จำหน่าย ให้เช่า ให้บริการ หรือเผยแพร่อตหรือโปรแกรมอัตโนมัติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำการดังกล่าว กำหนดให้ผู้จำหน่ายบัตรต้องจัดให้มีมาตรการทางเทคนิคเพื่อป้องกัน ตรวจสอบ และยับยั้งการใช้ออตหรือโปรแกรมอัตโนมัติ รวมทั้งรายงานการกระทำความผิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๘ ถึงร่างมาตรา ๑๐)

(๔) หมวด ๓ การระบุชื่อผู้ถือและการยืนยันตัวผู้ถือบัตร กำหนดมาตรการให้ผู้จัดงานสามารถกำหนดให้บัตรเข้าชมงานเป็นบัตรระบุชื่อผู้ถือ และกำหนดให้มีการยืนยันตัวตนของผู้ถือบัตรก่อนเข้าชมงาน เพื่อป้องกันการขายต่อโดยมิชอบ การสวมสิทธิ และการใช้บัตรโดยบุคคลอื่น กำหนดให้ผู้จัดงานรับแจ้งคืนบัตรสำหรับผู้ถือบัตรที่ไม่อาจเข้าชมงานเพื่อนำบัตรกลับเข้าสู่ระบบการจำหน่ายอีกครั้งหรือนำไปจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มการขายต่อ พร้อมทั้งกำหนดให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการยืนยันตัวตนต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๔)

(๕) หมวด ๔ แพลตฟอร์มการขายต่อบัตรเข้าชมงาน กำหนดให้ การขายต่อบัตรเข้าชมงานต้องดำเนินการผ่านแพลตฟอร์มการขายต่อที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของแพลตฟอร์มการขายต่อเพื่อให้การซื้อขายเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ และคุ้มครองสิทธิของผู้ซื้อและผู้ขาย รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประสงค์จะจัดให้มีแพลตฟอร์มการขายต่อเป็นทางการค้าหรือธุรกิจต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการก่อนดำเนินการ (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงร่างมาตรา ๑๗)

(๖) หมวด ๕ คณะกรรมการกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิง เพื่อกำหนดนโยบาย กำกับดูแล และขับเคลื่อนการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ โดยมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการที่เกี่ยวข้อง พิจารณาให้การรับรองแพลตฟอร์มการขายต่อ พิจารณาเรื่องร้องเรียน ติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งเสนอแนะนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การกำกับการซื้อขายบัตรเข้าชมการแสดงและกิจกรรมบันเทิงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๑๘ ถึงร่างมาตรา ๒๐)

(๗) หมวด ๖ บทกำหนดโทษ กำหนดโทษสำหรับการขายต่อบัตรที่ฝ่าฝืนกฎหมาย การกว้านซื้อ การใช้ออตหรือโปรแกรมอัตโนมัติ การดำเนินการแพลตฟอร์มการขายต่อที่ไม่ได้รับการรับรอง และการไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กฎหมายกำหนด กำหนดความรับผิดของนิติบุคคลและผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล รวมทั้งกำหนดให้มีการพิจารณาเปรียบเทียบความผิดในกรณีที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑ ถึงร่างมาตรา ๓๐)

(๘) บทเฉพาะกาล กำหนดมาตรการรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติในระยะเริ่มแรก โดยกำหนดระยะเวลาในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและการออกกฎหมายลำดับรอง รวมทั้งกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการในระหว่างการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดมิให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับแก่บัตรเข้าชมงานที่ได้จำหน่ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๑ ถึงร่างมาตรา ๓๓)
